

Mi lesz, ha nincs vallásoktatás?

Mi lesz akkor, ha nem szavazol a keresztény párt jelöltjére, vagy ha egyáltalán nem adod le a szavazatodat? Akkor olyan párt kerül uralomra, amely vallásellenes irányzatot szolgál. Ennek következményeit lásd a következő kis képekben, amelyeket a szomorú jövőből vetíték szemed elé. Így alakult az élet már olyan országokban, ahol uralmon vannak a vallásüldözők. Olvasd el és láss!

Mi lesz, ha kidobják iskoláinkból a hittanítást?

Családi kép. Bölcsőjében mosolyog a baba, de körülötte sötét arcok. Az apáé haragos, az édesanyáé könnyes. Házi zivatar volt. Az anya keresztelőért könyörgött, de az apa kijelentette: „A gyerek felekezetenküli lesz!” Hiába sír az asszony: „Hát az idősebbeknek nem volt keresztelőjük? A Jancsikát nem magad vitted világoskékkel felpántlikázva a templomba? De a férfi a vállát rántja. „Hja, akkor muszáj volt az iskola miatt. Ott számonkérték volna a vallását. Most már ott sem kéri!” Ezzel be van fejezve. A ház csöndes és szomorú... Nincs keresztelő... Csak az édesanya zokog a csendben: siratja Istentől elszakított kisdédét. Pedig maga szakította el akkor, amikor nem lépett fel a vallás védelméhez.

Tavaszi nap, mosolygó napsugár — fehér vasárnap. Hej fehér ruhácskák, fehér gyertyák, fehér virágok áldott ünnepe. Máskor ilyenkor zúgott a harang és fehér liliumtól volt illatos az utca... Mert ilyenkor vitték első áldozáshoz az iskolásokat. Ilyenkor magadhoz ölelted a gyermekedet azzal a reménnyel, hogy ez a nap örök emléket hagy a lelkében és máttól fogva jobb gyermeked lesz,

mint amilyen volt. Miért nem viszi az iskola ma is fiamat, lányomat fehér szívvel a fehér oltárhoz? Nem zúg a harang, nem illatozik a lilium... Fiam, lányom valahol az utcákon játszik, ép most verekedtek össze egy piros almáért. Ez ma a gyerekek fehér ünnepe!

Kuckóban áll a fiad. De vígan van, nem sokat bánja. Jaj Istenem, de elkamaszodik? Mi lesz vele?... Mindig remélted: majd az iskola. Ha tanul a jó Istenről, hallgatja a tisztelendő urat, elviszik rendesen vasárnapi misére, eljár gyónni, áldozni a többivel. Akkor majd jobb lesz. A nyaklevestől már nem fél, de az Istentől félni fog. Hej, de azóta fordult a világ! A tisztelendő urat csak az utcán látja, vasárnap az utcán csavarog, ha templomba is küldöd, gyónni járni eszeágában nincs. Csúnya szavakat hozott haza az iskolából, de Isten félelmét nem. Legyen hát az ördögé, akinek eladták őt a szülei, amikor szavazatukkal nem védtek meg vallásos nevelését.

Kicsi gyerek, kis gond — nagy gyerek, nagy gond. Így mondja a szóbeszéd. Így is van. A Pista már középiskolán jól tanul, mégis nagy a gond vele. Mert kezdi lebecsülni tulajdon szüleit. Ő már többet tanult az iskolában mint a szülei tanultak volt, azt hiszi, azért már nem kell szótfogadni. Fölfakadsz szived keserűségében: „Nem tudod a IV. parancsot? Nem félsz, hogy megver az Isten? A kőlyök csak mosolyog egyet. „Mindenkiből egyesem van, a IV. parancsot még sem kell tudni. Az egyik tanár azt is mondta, hogy nincs Isten, azt pedig senki sem tanítja, hogy van. Hát akkor ki fog megverni en-

gem?" Erre kicsordul szülői szived sebének könnye. És a bánat könnye: miért is nem védted meg hazádban a vallásos szellemet!

**Mi lesz, ha a vallásellenes
uralom a szerzetesek
ellen fordul?**

Még egy búcsúcsókot! Átöleled tisztaszemű, szép nagy fiadat, akit messze nagy városba küldesz iskolába. „Fiam, ezzel a szép tiszta szemeddél nézz a szemembe akkor is, ha visszajössz. Maradj abban a jó társaságban, ahol biztonságban tudom lelked tisztaságát!” A nagy fiú erre az intelemre elszomorodik: „Anyám, annak a társaságnak vége van. Szerzetesánárainkat elűzték, a szerzetház, ahová az ifjak Mária-egyesületébe jártam, zárva. Lelkiatyám, aki óva intett, tanított, akinek a kedves zárdakápolnában ministráltam, ki tudja hol bolyong? Új tanárok, új fiúk közé kerülök...” Elszorul a szived... Belépszúr a borzasztó féltés tövise: „Ha nem viselik gondját a lelkének, mi lesz? Jaj nekem, ha elveszti lelki tisztaságát! Jaj nekem, mert én voltam az, aki nem keltem védelmére az ifjúság lelke barátainak!”

Csomagolás, zűrzavar, sirás. A Katóka sír. Intézetbe viszik Katókát. De már nem a zárdába. A zárdakert hársfái nem susognak többé neki, a szentelt falak kapui nem nyílnak föl, imádságos hosszú folyosók nem tárulnak elé, szerető „tisztelendő nénik” nem ölelik vigasztalóan szívükre, a kedves zárdakápolna örökmécse nem mosolyog biztatóan: Ne félj, megvédelek! A serdülő leányka idegenek közé megy, — nagyságák, akiknek megvan a maguk családja, maguk gondja — akik most fejlődő szívét nem fogják az imádságnak és szentségeknek erejével táplálni. Isten veletek kedves hársfák, önzetlen apáca nénik, szentelt folyosók, világoskék Mária-vállszalag, liliomos oltár, örökmécse a zárdakápolnában... Isten veletek! Katóka nem lesz már titek... És ennek Katóka mamája az oka, aki nem szavazott a vallás védői mellett.

Beteg vagy. A fejed zúg, arcod láztűzben ég, szemed előtt színes karikák táncolnak. Fáj minden tagod és fáj a szived is. Oh, de borzasztó így betegen, elhagyatva a kórházi ágyon... Körülöttesd világi ápolónók. Az egyik a szomszéd betegnél sürgőldök, mert attól több borraivalót kap. A másik levelet olvas, azután összesűg a harmadikkal és hal-

kan vihognak együtt. Valami szerelmi ügy lehet... Neked pedig mindened szúr és fáj... De a legjobban a szived a jó apáca után, akinek nem kellett borraivaló, aki nem volt elfoglalva a maga ügyeivel, aki Istenért szeretett téged és a szenvedő Jézussal vigasztalgatott. Nincs itt a kórházi lelkész sem, aki elhozza neked a mennyei vigaszt. Lelked elhagyatottan, tested a betegség kínjainak vajadásában ott a kórházi betegágyon. Az apáca, akiért most a lelked sír pedig valahol messze, hazájából kiűzve zokog. Te üzted ki, amikor ellenségeire adtad szavazatodat.

Még borzasztóbb, ha a lelked beteg. Az élet összetörte, megkínozta szegény szivedet. Lelkeden ezer seb. Hol van a lelki orvos, aki meggyógyítsa? Aki kötözgesse a lelked sebeit, tanácsoljon, lelked irgalmas barátja legyen? Igaz, van egy papotok, de annak ezer és ezer hívője, amellet a sok plébániai dolog. Tud az majd egy lélekkel annyit foglalkozni? Megtépett lelkeddel kopogtatsz hát a szerzetek kapuján, ahol szakadatlanul gyóntatnak az atyák. De mi az? Az örökmécse nem világít ki... Ma zsolozsmát kellene énekelniük, de nem zúg az orgona... Próbáld az ajtót: zárva. Egy koldús asszony pedig a lépcsőkön zokog: „Innen sem kapok több kenyeret — az Istent gyalázók elűzték őket is.” És te voltál az, aki elűzőjükre szavazott!

**Mi lesz, ha a kifosztott és
üldözött egyház nem tudja
majd papjait és templo-
mait eltartani?**

Ünnepnap reggel. Miért nem zúg ma a városnap harang? Nincs, aki meghuzassa. A püspök már nem tud a falutokba papot küldeni. Miből neveltessen papokat és miből tartsa el a papjait? A hivek adományából kellene. De mit ad ez az istentelen uralomtól orrán vezetett nép a papjainak? Szép templomotokból, amire büszke volt a falu népe, filiális lett. Talán lesz miséje karácsonykor, husvétkor... Leány, ne vedd föl ünnepi vigánodat, asszony, tedd le a selyemkeszkenőt, úgy sem méssz szentmisére. Vegyéték fel a fekete ruhátokat és menjetek a temetőbe sírni... Sirassátok a saját bűnötöket, mert nem álltatok össze szent hitetek védelmére!

Május van, de nem hívnak liliomos Mária-oltárhoz a májusi harangok... Úrnappja, és nem szól katonazene, nem vonul ki gyertyafényes kíséret a körmenetre. Vallásában üldö-

zött, szomorú, kigúnyolt hivek lépdelnek csak a szegényes mennyezet után. Október, rózsafüzérjátosság nélkül. Advent, amelyben a hajnali mise éneke nem száll ég felé. Nagybőjt, de a bőjti prédikáció és keresztút imahangjai nem emelik ég felé szívedet. Miért? A kifosztott egyháznak nincs elég papja, aki a nemköteles ájtatosságokat is elvégezze, nincs szerzháza, ahol ezeket is felkarolják. E szomorú sivárságot köszönd meg azoknak, akiket magad választottál!

Édes szülődet temetik. Azaz dehogy temetik! A halottkém azt mondta, nem kell a pap, szedjék össze és be a gödörbe! Úgy is lesz. Eltépnek a feszületes ravattól és drága halottadat beszenteletlenül úgy dobják a földbe, mint az állatot. Hiában sírsz az új sírhant mellett... Keresztény magyar, kellett ez neked? Kellett lelked ellenségeit törvényhozóidnak választani?

Magad fekszel a halottaságyon. Érzed, hogy fogyatkozik minden erőd. Homlokodon a halál verítéke... Égő szemed már látja a viaszgyertya fényét... Valaki feszületet nyújt feléd. „Papot”, hörög fel kinlódó kebledből. Pap kellene? Hát nem tudod, hogy buzgó papotok szemét szúrt községek istentelen képviselőjének, akinek van rá gondolja, hogy kitérje helyéről a papot? Hiába hörögsz az Isten szolgájáért... Hívd el helyette a képviselődet, hiszen te is reászavaztál, hozza ő most el neked az utolsó vigaszt.

Mi lesz, ha a vallásellenes irányzat belenyúl életedbe?

Sápadtan állsz asztalod mellett. Befogózkodol, hogy el ne dülj. Kezedben a felbontott levél. Elutasították kérvényedet. Idő előtt nyugdíjaztak, elbocsátottak munkádból! Bizonyítványaid kitűnők, munkáiddal mindig meg voltál elégedve. Miért, hát miért? — Mert megfigyelték a hivatalban, a munkában, hogy keresztény életű vagy. Ilyen ember nem kell a keresztényellenes uralomnak. Törödj be, hogy rabszolga vagy az Istent gyűlölők képviselőinek kezére játszott tulajdon édes hazádban.

Hát még a halottainknak sem hagynak oékét? Édesapáink, anyáink, nem kiált lelketek ott a messze túlvilágról bosszúért Istenhez? Mi lett a misealapítványokból, amit a lelketek üdvéért tettünk le? Mi lett a ká-

polnából, amit lelketek nyugalmaért engesztelésül emeltünk Istennek? Elkobozták a rablók. Elvettek minden alapítványt, az egyháznak ajándékozott javakat. Amit egyik ősdő áldozatul az Istennek adott, azt az unokák maguk játszották üzerek kezére. Ha volna könny a túlvilágon, akkor most zokogna az ég... És a te lelketet égetné minden könnycsepp, mert te választottad meg az egyház rablóit!

Örül az egész család. Búcsújárásra készülődnek. Felkeresi a régi kedves kegyhelyet, ahol annyi boldogságot talált a szív. Már sok előző éjszakán erről álmodik a gyerek. Erre készül az apa, anya. De szép lesz, de jó lesz... De egyszerre csak elterjed a szomorú hír. Nem megyünk... A kegytemplomot lefoglalták, a barátokat elkergették, a templom kincseit elrabolták. Maradj idehaza én szegény népem, nem látod, hogy elválnak előtted minden utat, ami az égiekhez visz? Azaz magad vágtd el, amikor vallásod ellenségeinek pártjára állottál.

Még ez sem volt soha... Templombúcsú napja és a legények-lányok a földeken dolgoznak. Robotolnak mint szürke hétköznapon. A templomban csak pár öreg ember. Semmi ünnepi hang, semmi ünnepi ének. Mi lett a falu ünnepéből? Hétköznapra esett, és nem engedik megtartani az ünnepet. Dolgozni kell ma mindenkinek. Mert a templom ünnepe nem ünnep már többé a magad választotta képviselők hozzá a törvényt.

A sivár nehéz életben olyan jól esnek a megértő szívek. Olyan jó összetalálkozni egyesületi, társulati testvéreinkkel a közös helyiségben, egyet imádkozni, egy kicsit elbeszélgetni. Az ifjú, a leány, a férfi, az asszony íté megtalálja lelkét felfrissítő baráti társaságát. Nem olyat, amelyet a bálokban, mulatóhelyeken, moziban talál. A mai estére is már előre örülök. Milyen kedves lesz egyesületi összejövetelünk. Akkor kopog a postás. Csak egy levelező-lap. Azon is csak pár sor. Hogy az egyesületi összejövetelt nem szabad megtartani, talált valami ürügyet rá a kormányzó hatalom. Ugyanaz a hatalom, akinek képviselőit magad választottad.

A Vihar után annál kedvesebben mosolyog elő a felhő mögül a napsugár. Ezt gondolja mosolyogva a mama, amikor a fiatalok összevesztek. Ő is annakidején nem egyszer összezördült az urával, azután megint úgy éltek mint a galambok. Azért ügyet sem vet a haragvó fiatalokra. Csak mosolyog a válást sürgető, duzzogó menyecskére: „Hiszen nem megy az olyan könnyen!” A fiatal férj azonban kap rajta: „Manap már könnyen megy. A törvény nem vet semmi gátat. Váljunk el.” Neki tetszik a változatosság, cserélgetni az asszonyt. Az új törvényhozás, akinek képviselőit magad választottad, hozta az új válási törvényt, hogy könnyebben lehessen szétválni a családi fészket.

Az oroszországi Vladimir kormányzáság hasonnevű fővárosában, írja az „Isvesti-je” című orosz lap, a következő határozatot hozta a bolsevik kormányzat:

„Minden tizennyolcadik évet betöltött leány az állam tulajdonává nyilváníttatik. Mindazok a leányok, akik még nincsenek férjnél, kötelesek magukat a szabadszerelme nyilvánított iródjában bejegyeztetni szigorú büntetés terhe alatt. Ha a leány ezen kötelességét teljesítette, a tizenkilenc és ötven év közti férfiak közül választhat. A férfi beleegyezése a választáshoz szükségtelen, az a férfi, akire a választás esett, nem mondhat ellent. A férfinak is van joga a tizennyolcadik évet betöltöttek közül választani. Férjet és feleséget minden hónapban egyszer lehet újra választani. A tizenkilenc és ötven év közti férfinak joga van a bejegyzett nők közül az állam érdekében azok beleegyezése nélkül is választani. Az ilyen összeköttetésekből származó gyermekek az állam tulaj-

donai.” Minden lap közölte ezt a hírt: Hágából jelentik, hogy az északi fronton lévő ántánt-csapatok parancsnokának szikratávirata szerint a szovjet-kormány rendeletet adott ki, amely a nőket és gyermekeket nemzeti tulajdonnak jelenti ki. A szabadszerelme intézményének keresztülvitelére több városban bizottságokat szerveztek. Azokat az úrinöket, akik elítélőleg nyilatkoztak erről a rettenetes újításról, megkorbácsolták. Megjegyzendő, hogy a samariai és saratovi szovjetek ezt az intézményt már a múlt évben életbeléptették. — Ha akarsz hasonlókat, akkor csak szavazz az új erkölcsöket valló irány képviselőjelöltjeire!

Egy utolsó kép a családból. A férj nem tudom hányadik feleségével. Az asszony a vallás nélkül felnevelt kamaszokkal verekedik eredménytelenül. A nagyleány szülei tilalma ellenére elment a szabadszerelmet hirdető gyűlésre. A nagyfiú lumpol valahol. Zivataros hangulat. Ime a család, ahonnan kipusztult az lsten félelme és ennek alapján minden tekintély; ahol mindenki tesz, amit akar. Otthon helyett egy felfordult méhkas, ahonnan kicsordult az édes méz: a szeretet és csak a szűrő fülánk maradt. A te szavazatod tette ezt!

Nézzünk át a túlvilágra is. Krisztus előtt állsz és hallod tőle a szörnyű ítéletet. Megtagadtál az emberek előtt, én is megtagadlak Atyám előtt, aki a mennyekben van. De nem! Testvér, ez nem vagy te, mert hiszen te nem fogod megtagadni a krisztusi világnézetet a választások döntő napjaiban!

*Keresztény Szociális Párt
IV, Ferenc-József-rakpart 27. II. 10.*

Pártunk hivatalos lapjai:

Előfizetési ár: Egész évre 88 K, félévre 44 K, negyedévre 22 K, egy hónapra 7,80 K. — Egyes szám ára helyben és vidéken 30 fill., vasúti állomáson 30 fill.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. — Hirdetések milliméter-számításal díjazás szerint. — Kiadóhivatali telefonszám: József 65.

ALKOTMÁNY

Megjelenik naponként reggel, kivételként. — Szerkesztőségi telefonszám: József 66. — Szerkesztőség és lapkiadóhivatal VIII, Szentkirályi-u. 28b.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona. — Egyes szám ára 20 fillér. — Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal. — Telefonszám 123-23.

IGAZ SZÓ

Megjelenik minden vasárnap. — Szerkesztőség és kiadóhivatal BUDAPESTEN, VIII. kerület, Szentkirályi-utca 28. szám. — Kéziratokat nem adunk vissza. Telefon 123-23.

A keresztény szocialisták hivatalos politikai lapja.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona. Egyes szám ára 32 fill. A szerkesztésért és kiadásért felelős Huszár Károly.

NÉPUJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BUDAPEST, IV, Ferenc-József-rakpart 27. Megjelenik minden vasárnap. Hirdetések díjazás szerint.